

heden, der ikke længer er tidssvarende i et Kulturland. En Bonde vil om nogen Tid være et forældet Begreb i Evropa.“

„Men hvor kan De nu sige mig saadan noget! Det lyder i mine Øren som den rene Galmandstale! Vort Landbrugs høje Standpunkt vækker jo netop for Tiden den allerstørste Interesse og Beundring overalt i Udlandet. Det læser vi jo snart sagt hver Dag i vore Blade.“

Per svarede, idet han smilte lidt overbærende:

„Det er en Beundring, der sikkert er ganske fri for Misundelse. Det er jo dog en Kendsgerning, at vi af vort eget Land — vort smukke, grønne Land, som Pastoren udtrykte sig — med samt dets Kvæg og Bygninger i Virkeligheden ikke længer ejer Halvparten. Resten er i de sidste tyve-tredive Aar erobret af Kapital fra Industrilandene, særlig fra Tyskland. Det er et Faktum, at der i hele Landet ikke findes mange Gaarde eller nogen større Virksomhed, som ikke en udenlandsk Pengemand har en forsvarlig Part i. Gennem vore Banker og Kreditforeninger er vort Land stykkevis bleven pantsat til fremmede Kapitalister paa en Maade, der — som jeg har skrevet det i min Bog — minder om vor Fornedrelse under Kristoffer den anden.“

„Naa — naa! Smaa Slag!“ udbrød Præsten og smaalo noget tvungent. „Nu gaar De i Deres Iver for vidt, min gode Mand!“

„Aldeles ikke! Man behøver blot at tage et af de større tyske Børsblade i Haanden og gennemgaa Kurslisterne for at overbevises om, hvor store Interesser den tyske Kapital har hos os, og hvor aarvaagent der holdes Øje med dem. Det slog mig virkelig „med Forfærdelse“, da jeg nylig langt nede i Tyskland saa en Avis med daglige Noteringer fra selv de mindste jyske Aktieselskaber og Sparekasseforretninger. Det er den Slags Ting, der vækker til Eftertanke.“

„Tænk, — skulde det virkelig være kommen saa vidt,“ sagde Præsten efter en lille Tavshed, der skulde gælde for en Indrømmelse af, at dette var en Sag, som visselig fortjente den alvorligste Paaagtning af rette Vedkommende. „De mener med andre Ord, at det danske Folk ogsaa materielt lever paa affældige Dogmer og Forestillinger, der lammer dets Kraft. Ja, det kan jo